Vyhaslej krb - Ryvolové, bratři

Charliemu
Patnáct let jsem jezdil s partou ven
a nakonec tu trčím samoten
vodešly mi všechny lásky mý
byly asi něčím posedlý
Krb můj vyhas
v srdce lehly stíny
zavřela dveře chaty mý
já ji miloval
vona se mi vdala
je refrén písně prokletý
To bude tím že sem hroznej chlap
že mám pořád nad normálem tlak
a tak nakonec za těch patnáct let
roste smutek tam co měl růst med